

Dosarul nr. 3ra-606/2020

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud:R. Pascari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

17 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Nina Vascan
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Cesare Lodeserto împotriva Președintelui Republicii Moldova, intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 24 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost declarat inadmisibil recursul declarat de Președintele Republicii Moldova și a fost respins apelul declarat de Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova împotriva hotărârii din 17 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 04 aprilie 2016, Cesare Lodeserto a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Președintelui Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul Cesare Lodeserto a invocat că prin decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1909-VII din 15 ianuarie 2016, publicat în Monitorul Oficial nr. 13- 19 (5446-5452) din 22 ianuarie 2016, i-a fost retrasă cetățenia Republicii Moldova, în baza articolului 88 lit. c) din Constituția Republicii Moldova și articolul 23 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024 din 02 iunie 2000.

Reclamantul consideră că decretul menționat este ilegal, deoarece contravine prevederilor Legii cetățeniei Republicii Moldova și îi încalcă dreptul de a deține cetățenie, și de a nu fi privat arbitrar de cetățenia pe care a dobândit-o în mod legal aproape 10 ani în urmă.

Reclamantul Cesare Lodeserto a relatat că Aparatul Președintelui Republicii Moldova nu l-a anunțat despre inițierea procedurii de retragere a cetățeniei. Astfel, nu a cunoscut despre această procedură, nu a fost invitat în prealabil să i se aducă la cunoștință despre existența temeiului de retragere a cetățeniei, nu i s-au cerut explicații pe marginea acestui fapt, nu i-a fost oferită posibilitatea de a fi ascultat anterior adoptării decretului de retragere a cetățeniei și a fost lipsit de posibilitatea de a administra probe noi, care să confirme demnitatea sa de a fi cetățean al Republicii Moldova.

Drept consecință a neaducerii la cunoștință despre intentarea procedurii de retragere a cetățeniei, reclamantul a indicat că a fost lipsit de posibilitatea de a consulta un avocat specializat în asemenea probleme. Nu i s-a adus la cunoștință faptul intentării procedurii de retragere a cetățeniei, nu cunoaște criteriile în baza cărora a avut loc evaluarea rezonabilității și proporționalității ingerinței în drepturile care îi aparțin, având în vedere că au trecut aproape 10 ani de la dobândirea cetățeniei Republicii Moldova. Mai mult decât atât, la momentul acordării cetățeniei Republicii Moldova și semnării decretului de acordare a acesteia, autoritățile erau în cunoștință de cauză despre existența tuturor circumstanțelor de fapt vis-a-vis de personalitatea sa.

Prin prisma articolului 23 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024 din 02 iunie 2000 și articolului 3 paragraf II din Convenția europeană cu privire la cetățenie, la dobândirea cetățeniei Republicii Moldova reclamantul a relatat că nu a utilizat informații false și nu a tănuit fapte pertinente. Astfel, din motiv că nu cunoaște temeiurile de fapt ale retragerii cetățeniei sale, a indicat că nu se poate expune în detaliu în această privință. Însă, această problemă putea fi evitată, dacă ar fi fost informat prealabil despre inițierea procedurii de retragere a cetățeniei. Or, din momentul dobândirii cetățeniei Republicii Moldova și până la depunerea cererii de chemare în judecată activitatea sa a fost concentrată în domeniul religios în cadrul Bisericii Romano Catolice, precum și cea de binefacere în cadrul Fundației Regina Pacis, iar pe parcursul anilor a primit numeroase recunoștințe și scrisori de mulțumire atât din partea persoanelor ajutate, cât și din partea autorităților Republicii Moldova.

Reclamantul a menționat că pe lângă faptul publicării în Monitorul Oficial, a Decretului de retragere a cetățeniei urma să-i fie adus la cunoștință personal, deoarece îl privează de un drept personal nepatrimonial, însă această obligație nu a fost îndeplinită. Nefiind de acord cu Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1909-VII din 15 ianuarie 2016, reclamantul la data de 04 februarie 2016, a depus cerere prealabilă în care a adus o serie de argumente și dovezi întru susținerea netemeinicii faptice și ilegalității acestuia.

La 24 februarie 2016, mai multe organizații non-guvernamentale din Republica Moldova au înaintat Președintelui Republicii Moldova o scrisoare în care și-au exprimat susținerea față de reclamant și au solicitat revizuirea Decretului nr. 1909-VII din 15 ianuarie 2016. La 26 februarie 2016, printr-o scrisoare suplimentară la cererea prealabilă, a comunicat Președintelui Republicii Moldova o copie legalizată a unui Certificat de acuzări pendinte, eliberat de autoritățile competente ale Italiei la 12 februarie 2016, conform căruia la 12 februarie 2016 în Registrul Informativ a

Datelor cu privire la Infracțiuni a Procuraturii din Lecce nu erau înregistrate acușări pendinte pe numele său.

Reclamantul a relatat că prin răspunsul la cererea prealabilă nr. 06/5-01-30 din 03 martie 2016, Aparatul Președintelui Republicii Moldova l-a informat că cererea prealabilă a fost examinată și a fost respinsă. Însă, autoritatea emitentă nu i-a comunicat motivele respingerii și de ce nu au fost luate în considerație actele prezentate de el ca anexă la cererea prealabilă.

Reclamantul Cesare Lodeserto a solicitat admiterea acțiunii, anularea Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1909-VII din 15 ianuarie 2016 prin care i s-a retras cetățenia Republicii Moldova, suspendarea executării decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1909-VII din 15 ianuarie 2016 prin care i-a fost retrasă cetățenia Republicii Moldova.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 15 aprilie 2016, a fost admisă cererea reprezentantului pârâtului Președintelui RM, Vladislav Poghircă privind atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova și a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova.

Prin hotărârea din 17 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis acțiunea depusă de Cesare Lodeserto către Președintele Republicii Moldova, intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova privind anularea actului administrativ; s-a anulat decretul Președintelui Republicii Moldova nr.1909-VII din 15 ianuarie 2016 prin care s-a retras lui Cesare Lodeserto cetățenia Republicii Moldova.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, a fost admisă cererea de apel declarată de Președintele Republicii Moldova și cererea de apel declarată de Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova, s-a casat integral hotărârea din 17 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Cesare Lodeserto împotriva Președintelui Republicii Moldova, intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate al RM privind anularea actului administrativ - Decretul Președintelui Republicii Moldova nr.1909-VII din 15 ianuarie 2016 prin care s-a retras lui Cesare Lodeserto cetățenia Republicii Moldova.

Prin decizia din 11 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Cesare Lodeserto, s-a casat decizia din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cesare Lodeserto împotriva Președintelui Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecători (vol. II, f.d. 114-122).

Prin decizia din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost declarat inadmisibil recursul declarat de Președintele Republicii Moldova și a fost respins apelul declarat de Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova împotriva hotărârii din 17 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și s-a menținut hotărârea din 17 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cesare Lodeserto împotriva Președintelui Republicii Moldova, intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate al RM privind anularea actului administrativ decretul Președintelui

Republicii Moldova nr.1909-VII din 15 ianuarie 2016 prin care s-a retras lui Cesare Lodeserto cetățenia Republicii Moldova (vol. II, f.d. 145, 146-162).

Prin decizia din 02 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Președintele Republicii Moldova, s-a casat decizia din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău (vol. II, f.d. 246-254).

Prin decizia din 24 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost declarat inadmisibil apelul depus de Președintele Republicii Moldova, iar apelul declarat de Serviciul de Informații și Securitate împotriva hotărârii din 17 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost respins, cu menținerea hotărârii din 17 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cesare Lodeserto împotriva Președintelui Republicii Moldova, intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate al RM privind anularea actului administrativ.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a aplicat normele legale relevante circumstanțelor cauzei, a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale ale participanților la proces.

Instanța de apel a reținut că la data de 08 februarie 2006, Președintelui Republicii Moldova Vladimir Voronin, prin Nota Informativă nr.06/1-14-31, i s-au comunicat soluțiile și posibilitățile legale la acordarea cetățeniei lui Cesare Lodeserto, în interesele Republicii și în cazuri excepționale, și anume: de a refuza în acordarea cetățeniei, propunând solicitanților să se dezică de cetățenia străină și să fie acceptată acordarea cetățeniei, cu păstrarea cetățeniei străine și în acest sens de a consulta organele de resort. La data de 09 februarie 2006, prin scrisorile Aparatului Președintelui Republicii Moldova nr. 07/3-17, adresată mai multor instituții, inclusiv Viceprim-ministrului Republicii Moldova, Ministrului Afacerilor Externe, Ministrului Afacerilor Interne, Serviciului de Informații și Securitate și Ministerului Dezvoltării Informaționale, au fost expediate spre avizare, materialele privind acordarea cetățeniei duble lui Cesare Lodeserto (f.d.132, 136-139, vol. I).

Instanța de apel a mai reținut că la data de 28 februarie 2006, Serviciului de Informații și Securitate, prin scrisoarea nr. DC/661 a informat Președinția Republicii Moldova de faptul că nu dispune de date compromițătoare în privința lui Cesare Lodeserto. Prin scrisoarea nr.02/1/3-2901, din 01 martie 2006, Ministerul Dezvoltării Informaționale a informat că Cesare Lodeserto are reședință legală pe teritoriul Republicii Moldova și consideră oportun acordarea cetățeniei Republicii Moldova. La data de 03 martie 2006, Direcția Generală Poliție Ordine Publică a Ministerului Afacerilor Interne, prin scrisoarea nr. 6/755 a informat că Ministerul Afacerilor Interne nu dispune de informații privind aflarea în urmărire sau antecedente penale referitor la Cesare Lodeserto. La data de 28 martie 2006, Ambasada Republicii Moldova în Italia prin scrisoarea nr. 137, a informat Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene că Ambasada a intervenit pe lângă Prefectul din Lecce, cu solicitarea de informații despre cetățeanul italian Cesare Lodeserto, în special, privind cazierul judiciar și rolul său actual în cadrul Centrului „Regina Pacis” din Lecce.

În același timp, Ambasada Republicii Moldova în Italia a semnalat că, la 12 martie 2005, Don Cesare Lodeserto, fiind director al Centrului de aflare temporară

a imigranților "Regina Pacis" din Lecce, a fost arestat cu acuzarea de sechestru de persoană, abuz de mijloace de corecție și violență față de imigranții aflați în centru. Procuratura din Lecce a intentat un dosar penal, altele două fiindu-i intentate cu doi ani înainte pentru tratamente violente și sustragere a fondurilor publice. În apărarea preotului arestat a intervenit imediat Biserica Catolică, în persoana Arhiepiscopului din Lecce, care susținea că Don Cesare este un erou al carității. Din informațiile neoficiale, așa fiind descrise de către Ambasadă, dosarul penal este în curs de anchetare (f.d. 125, vol.I).

La data de 07 iulie 2006, Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene, prin scrisoarea nr. DC05/1-423/11121 a informat că Ambasadă Republicii Moldova la Roma a interpellat organele competente italiene, care au refuzat să se pronunțe asupra cazului dat. Totodată, a comunicat că legislația italiană permite dubla cetățenie. De asemenea, s-a comunicat că Ambasadă a informat că la 12 martie 2005, Cesare Lodeserto a fost arestat cu acuza de sechestru de persoană. Prin scrisoarea nr.137 din 29 martie 2006, Ambasadă Republicii Moldova în Italia, adițional scrisorii anterioare informează Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene că, cazul fiind destul de delicat întrucât Don Cesare este exponent al clerului, Prefectura a evitat să-și ia responsabilitatea de a da un răspuns explicit la solicitarea Ambasadei (f.d.129). În afară de aceasta, s-a mai menționat că Ministerul Afacerilor Interne al Italiei, prin nota verbală din 04 mai 2006, a informat că nu poate divulga datele solicitate (f.d.130, Vol.I).

La data de 14 iulie 2006, Președintelui Republicii Moldova, i-a fost remisă de către Consilierul Președintelui Republicii Moldova nota informativă nr. 06/1-14-219, privind acordarea cetățeniei Republicii Moldova în care se indică că Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Dezvoltării Informaționale și Serviciul de Informații și Securitate, nu dispun de date cu caracter compromițător sau informații, ce ar împiedica acordarea cetățeniei Republicii Moldova. De asemenea a fost informat că Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene a comunicat că Ministerul Italian de Externe a relatat că „nu poate divulga datele solicitate de către Ambasadă Republicii Moldova asupra interesatului, iar Ambasadă Moldovei în Italia a fost informată prin telefon de către Prefectura orașului Lecce, despre faptul că în urma acuzărilor de sechestru de persoană, abuz de mijloace de corecție și violență față de imigranții aflați în centrul „Regina Pacis”, procuratura a intentat un dosar penal în privința domnului Lodeserto, cazul respectiv fiind în curs de anchetare. Conform legislației în vigoare, există trei soluții: 1. De a accepta acordarea cetățeniei Republicii Moldova (cetățenia dublă) numai domnului Benone Farcaș. 2. De a refuza în acordarea cetățeniei Republicii Moldova (cetățenia dublă), propunându-le solicitanților să se decida de cetățenia străină, iar apoi să dobândească cetățenia Republicii Moldova prin naturalizare. 3. De a accepta acordarea cetățeniei Republicii Moldova (cetățenia dublă) ambilor solicitanți (f.d.178, vol.I).

Instanța de apel a constatat că prin Decretul Președintelui RM nr. 680-IV din 21 iulie 2006 privind acordarea cetățeniei Republicii Moldova, în temeiul art. 88 lit. c) din Constituția Republicii Moldova și art. 24 alin. (2) din Legea Cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024-XIV din 02 iunie 2000, Președintele Republicii Moldova a decretat prin articol unic, acordarea cetățeniei Republicii Moldova

domnului Cesare Lodeserto, născut în 1960 în Republica Italiană. La data de 16 august 2006, Cesare Lodeserto a depus jurământ de credință față Republica Moldova.

Ulterior, la data de 12 martie 2015 și 25 martie 2015 Centrul de Cooperare Polițienească Internațională al Inspectoratului General al Poliției, prin scrisorile nr. 34/33-2c, respectiv nr. 34/33-3c comunică Serviciului de Informații și Securitate, informația prin care se confirmă că Cesare Lodeserto a fost reținut în 2004 și condamnat în cauza nr. 1398/2005 de către Tribunalul din Lecce, prin sentința declarată definitivă în 17 iulie 2014. Totodată, prin aceeași scrisoare se comunică că, în evidența Poliției nu există condamnări sau investigații în desfășurare cu privire la Cesare Lodeserto pentru trafic de ființe umane, imigrație ilegală sau exploatare, prostituție. Centrul "Regina Pacis" a găzduit cu siguranță în decursul anilor, cu scopul de a proteja, persoane de sex feminin, provenind și din Republica Moldova, care fuseseră victime a exploatării prostituției (f.d. 99-100, Vol. I).

Ulterior, la 07 septembrie 2015, Serviciul de Informații și Securitate a sesizat Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor cu privire la circumstanțele suspecte legate de procedura de obținere a cetățeniei moldovenești de către Cesare Lodeserto și a informat în privința posibilității aplicării prevederilor art. 23 alin. (1) lit. a) și art. 28 lit. d) din Legea cetățeniei. La data de 01 octombrie 2015, Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, prin scrisoarea nr.01/1333, a solicitat Șefului Direcției Generale Drept a Aparatului Președintelui Republicii Moldova examinarea posibilității retragerii cetățeniei Republica Moldova dlui Cesare Lodeserto. La data de 15 ianuarie 2016, prin Decretul nr. 1909-VII Președintelui Republicii Moldova, în temeiul art.88 lit. c) din Constituția Republicii Moldova și art. 23 alin. (1) lit.a) din Legea cetățeniei Republicii Moldova, lui Cesare Lodeserto i-a fost retrasă cetățenia Republicii Moldova.

Instanța de apel a reținut că cetățenia Republicii Moldova a fost acordată lui Cesare Lodeserto atât în baza actelor prezentate de către solicitant, cât și în baza actelor, care au fost dobândite de Președinția Republicii Moldova, ca autoritate statală, cu drept de acordare a cetățeniei Republicii Moldova, prin intermediul organelor de resort competente ale Republicii Moldova și anexate la dosarul de cetățenie. Ori, nemijlocit din actele prezentate de către Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Dezvoltării Informaționale și Serviciul de Informații și Securitate se stabilește cu certitudine faptul că autoritatea competentă, la caz, Președintele Republicii Moldova, până la emiterea decretului de acordare a cetățeniei lui Cesare Lodeserto, a cunoscut toate circumstanțele referitoare la persoana solicitantului Cesare Lodeserto, inclusiv și în privința acușărilor aduse acestuia. Însă, necătând la faptul că, autoritatea competentă a avut mai multe opțiuni oferite de norma legală și anume, fie de a accepta cererea în acordarea cetățeniei, fie de a refuza în acordarea cetățeniei, însă totuși autoritatea a decis acordarea la data de 21 iulie 2006 lui Cesare Lodeserto a cetățeniei Republicii Moldova.

Prin urmare, instanța de apel consideră întemeiată concluzia instanței de fond precum că, Cesare Lodeserto nu a ascuns în mod fraudulos, prin informație falsă, sau prin ascunderea faptului, că în privința acestuia se află în desfășurare o cauză penală, ori, faptul respectiv era cunoscut autorității competente, cu dreptul de acordare a cetățeniei Republicii Moldova cât și altor instituții de resort ale statului, însă nu a fost luat în considerare la acel moment, iar relevant este faptul că la acel moment însăși

Serviciul de Informații și Securitate, a indicat prin scrisoarea cu nr. DC/661 din 28 februarie 2006 că nu dispune de date compromițătoare în privința lui Cesare Lodeserto. În final, în lipsa unor argumente coerente și convingătoare, precum și a unui suport probator de natură să răstoarne soluția adoptată pe caz, instanța de apel a conchis că prima instanță a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și a aplicat corect normele de drept material și normele de drept procedural.

La 11 martie 2020 Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei din 24 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate cu pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea depusă de Cesare Lodeserto să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, întrucât instanța de apel la examinarea cauzei nu a elucidat toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și s-a abținut de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări formulate în cererea de apel, aspecte care în esență a succedat adoptarea unei hotărâri nemotivate, rezultate din încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material pertinente speței. La fel, s-a susținut că instanța de apel eronat a respins cererea de apel.

Recurentul a menționat că este eronată concluzia instanței de apel că intimatul Cesare Lodeserto nu a ascuns nici o informație privind aflarea sub urmărire penală la momentul examinării cererii, totodată, instanța de apel nu a luat în calcul că intimatul cunoștea cu certitudine că condamnarea la privațiune de libertate pentru infracțiuni premeditate, prezența antecedentelor penale sau aflarea sub urmărire penală la momentul examinării cererii constituie temei de refuz la acordarea cetățeniei, chiar și în cazuri excepționale. Totodată, Cesare Lodeserto, la perfectarea cererii de solicitare a cetățeniei, în mod fraudulos a ascuns faptul că nimerește sub incidența restricțiilor, obținând astfel cetățenia Republicii Moldova în mod fraudulos, prin informație falsă sau prin ascunderea unui fapt pertinent.

Recurentul Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova a relatat că intimatul Cesare Lodeserto la perfectare CV-lui și altor scrisori de recomandare a evitat să menționeze că are dosare penale în desfășurare în Italia, cu referire la activitatea lui anterioară, inclusiv la centrul „Regina Pacis” din Italia, precum și a evitat să anexeze cazierul judiciar din țara de origine, circumstanțe care încă o dată în plus denotă intențiile intimatului de tănuire a informațiilor, obținând în cele din urmă cetățenia Republicii Moldova în mod fraudulos, prin informație falsă și ascunderea unui fapt pertinent.

Recurentul a indicat că Centrul de Cooperare Polițienească Internațională al Inspectoratului General al Poliției confirmă că prin scrisorile nr. 34/33-2c din 13 martie 2015 și nr. 34/33-3c din 25 martie 2015, se confirmă faptul că BNC Interpol al Italiei, cet. Italiei Lodeserto Cesare Nicola, a.n. 23 august 1960, a fost reținut în 2004 și 2005, au fost pornite mai multe cauze penale, inclusiv dosarul penal nr. 1398/2005 pentru care a fost condamnat la 17 iulie 2014 pentru estorcare, calomnie, violență, amenințare și răpirea unei persoane la 5 ani și 4 luni de închisoare. De asemenea, s-a confirmat că în perioada examinării cererii de acordare a cetățeniei, reclamantul era investigat și în alte două cauze penale inițiate în 2004-2005 pentru tratamente violente, sustragere de fonduri publice, estorcare și spălare a sumei de

150 000 Euro alocate pentru centrul „Regina Pacis”, la acel moment centrul activa în Italia, în consecință centrul „Regina Pacis” încheindu-și activitatea în Italia.

La 12 mai 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Cesare Lodeserto și avocatului acestuia Balan Petru, precum și Președintelui Republicii Moldova copia recursului declarat de Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova împotriva deciziei din 24 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 80, vol. III).

Completul specializat relevă că participanții la proces au recepționat copia recursului expediat, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele dosarului (f.d. 82-83, Vol. III).

La 21 mai 2020 Președintele Republicii Moldova, reprezentat de șeful Serviciului cetățenie și grațiere a Direcției juridice a Aparatului Președintelui Republicii Moldova, Vladislav Poghircă, a depus prin intermediul poștei electronice referință prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 24 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de Cesare Lodeserto să fie respinsă ca neîntemeiată.

La 01 iunie 2020 Cesare Lodeserto, reprezentat de avocatul Balan Petru, a depus prin intermediul poștei electronice, referință la recursul declarat de Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova împotriva deciziei din 24 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând declararea recursului inadmisibil.

Conform art. 245, alin. (2) din Codul administrativ, motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Luând în considerare că decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 24 ianuarie 2020, fiind recepționată de recurentul Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova la 14 februarie 2020, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d. 69, vol. III), iar recurentul Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova a declarat recurs la 11 martie 2020, Completul ajunge la concluzia că recurentul s-a conformat prevederilor legale prevăzute la art. 245 din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursurile se declară inadmisibile în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, 7 p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de recurentul Serviciul de Informații și

Securitate al Republicii Moldova este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Nina Vascan

judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat